

2 ทิโมธี

1

2

3

4

บท 1

- 1** ปาโล อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ ตามพระประสงค์ของพระเจ้า ตามพระสัญญาแห่งชีวิต ซึ่งมีในพระเยซูคริสต์
- 2** ถึง ทิโมธี บุตรที่รักของข้าพเจ้า ขอพระคุณและพระเมตตาและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดั่งรงอยู่กับท่านเถิด
- 3** ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้รับใช้ ด้วยจิตสำนึกอันบริสุทธิ์สืบมาตั้งแต่บรรพบุรุษของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้ระลึกถึงท่านในคำอธิษฐานของข้าพเจ้ามิได้หยุดหย่อนทั้งกลางวันกลางคืน
- 4** ก็ได้ปรารถนาเป็นอันมากที่จะเห็นท่าน ระลึกถึงน้ำตาของท่าน เพื่อข้าพเจ้าจะได้เต็มไปด้วยความยินดี
- 5** ข้าพเจ้าระลึกถึงความเชื่ออันแท้นั้นซึ่งมีอยู่ในท่าน และซึ่งเมื่อก่อนได้มีอยู่ในโลอิสยาห์ของท่าน และซึ่งได้มีอยู่ในยูนิสมาธาของท่าน และซึ่งข้าพเจ้าเชื่อมั่นคงว่ามีอยู่ในท่านด้วย
- 6** เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงสะกิดใจท่านให้ใช้ของประทานของพระเจ้าที่มีอยู่ในท่าน โดยการวางมือของข้าพเจ้านั้นให้รุ่งเรืองขึ้น
- 7** เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา
- 8** เหตุฉะนั้นอย่าละอายคำพยานแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา หรือของตัวข้าพเจ้าที่ถูกจำจองอยู่เพราะเห็นแก่พระองค์ แต่จงมีส่วนในการยากลำบาก เพื่อเห็นแก่ชาวประเสริฐ โดยอาศัยฤทธิ์เดชแห่งพระเจ้า
- 9** ผู้ทรงช่วยเราให้รอด และได้ทรงเรียกเราด้วยคำทรงเรียกอันบริสุทธิ์ ไม่ใช่เพราะเห็นแก่การประพฤติของเรา แต่เพราะเห็นแก่พระประสงค์ของพระองค์เองและพระคุณซึ่งทรงประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ตั้งแต่ก่อนสร้างโลกมานั้น
- 10** แต่บัดนี้ได้ทรงสำแดงให้ประจักษ์โดยการที่พระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเราเสด็จมา ผู้ได้ทรงกำจัดความตายให้สูญสิ้น และได้ทรงนำชีวิตและสภาพอมตะให้กระจ่างแจ้งโดยชาวประเสริฐ
- 11** สำหรับชาวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นนักเทศน์และเป็นอัครสาวก และเป็นครูของพวกต่างชาติ
- 12** เพราะเหตุนั้นเองข้าพเจ้าจึงได้ทนทุกข์ลำบากเช่นนี้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ละอาย เพราะว่าข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้เชื่อ และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงฤทธิ์สามารถรักษาซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพระองค์จนถึงวันนั้น
- 13** จงถือไว้เป็นแบบแห่งคำสอนอันถูกต้องที่ท่านได้ยินจากข้าพเจ้า ในความเชื่อและความรักซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์
- 14** ขอความอันทึมนั้นซึ่งทรงฝากไว้กับท่าน ท่านจงรักษาโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ในเรา
- 15** ท่านก็ทราบแล้วว่า คนทั้งปวงที่อยู่ในแคว้นเอเชียมีต่างก็ผละไปจากข้าพเจ้า ในพวกนั้นมิมีฟีเลัสและเฮอโรโม่เกเนสรวมอยู่ด้วย
- 16** ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเมตตาแก่ครอบครัวของโอเนสิโฟรัสด้วยเถิด เพราะเขาได้กระทำให้ข้าพเจ้าชื่นใจบ่อยๆ และเขาไม่ละอายต่อโชครวนของข้าพเจ้าเลย
- 17** แต่ขณะเมื่อเขาอยู่ในกรุงโรม เขาได้อุตสาหะสืบหาข้าพเจ้าจนพบข้าพเจ้า
- 18** และเขาได้ปรณนิบัติข้าพเจ้าที่เมืองเอเฟซัสมากเพียงใด ท่านก็รู้ดีอยู่แล้ว ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้าแก่เขาในวันนั้นด้วยเถิด

- 1** เหตุฉะนั้นบุตรของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเข้มแข็งขึ้นในพระคุณซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์
- 2** จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่สัตย์ซื่อ ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย
- 3** ฉะนั้นท่านจงทนการยากลำบากดูอาหารที่ดีของพระเยซูคริสต์
- 4** ไม่มีทหารคนใด เมื่อเข้าประจำการแล้ว จะไปห่วงใยกับการทำมาหากินของเขาในชีวิตนี้ เพื่อผู้ที่ได้เลือกเขาให้เป็นทหารนั้นจะได้ชอบใจ
- 5** และถ้าผู้ใดจะเข้าแข่งขันกัน เขาก็ต้องมีสวมมงกุฎ เว้นเสียแต่เขาได้ปฏิบัติตามกฎ
- 6** กสิกรผู้ตรากตรำทำงานก็ต้องเป็นคนแรกที่ได้รับผล
- 7** จงใคร่ครวญถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้พูดเกิด ด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประทานความเข้าใจให้แก่ท่านในทุกสิ่ง
- 8** จงระลึกถึงพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสืบเชื้อสายจากดาวิด ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ตามชาวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศนั้น
- 9** และเพราะเหตุชาวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าจึงทนทุกข์ ถูกล่านโซ่ดังผู้ร้าย แต่พระวาระของพระเจ้านั้นไม่มีผู้ใดเอาโซ่ล่านไว้ได้
- 10** เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยอมทนทุกอย่าง เพราะเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้ว เพื่อเขาจะได้รับความรอดด้วย ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์ พร้อมทั้งสง่าราศีนิรันดร์
- 11** คำนี้เป็นคำสัตย์จริง คือถ้าเราตายกับพระองค์ เราก็จะมีชีวิตอยู่กับพระองค์เช่นกัน
- 12** ถ้าเราทนความทุกข์ทรมาน เราก็จะได้ครองร่วมกับพระองค์ด้วย ถ้าเราปฏิเสธพระองค์ พระองค์ก็จะปฏิเสธเราเช่นเดียวกัน
- 13** ถ้าเราไม่เชื่อ พระองค์ก็ยังไม่ทรงไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อ เพราะพระองค์จะปฏิเสธพระองค์เองไม่ได้
- 14** จงเตือนเขาทั้งหลายให้ระลึกถึงข้อความเหล่านี้ และกำชับเขาต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เขาโต้เถียงกันในเรื่องถ้อยคำ ซึ่งไม่เป็นประโยชน์เลย แต่กลับเป็นเหตุให้คนที่ฟังเขาไป
- 15** จงอุตสาหะสำแดงตนเองให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ยึดมั่นพระวาระแห่งความจริงอย่างถูกต้อง
- 16** แต่จงหลีกเลี่ยงเสียจากถ้อยคำหมิ่นประมาทและไร้ประโยชน์ เพราะคำอย่างนั้นย่อมก่อให้เกิดอธรรมมากยิ่งขึ้น
- 17** และคำพูดของเขาจะแพร่ออกไปเหมือนแผลเนื้อร้าย ในพวกนั้นมีฮิเมเนอัสกับฟีเลทัสเป็นต้น
- 18** คนทั้งสองนั้นได้หลงจากความจริง โดยพูดว่าการฟื้นจากความตายนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว และได้ทำลายความเชื่อของบางคนเสีย
- 19** แต่ว่ารากฐานแห่งพระเจ้านั้นอยู่อย่างมั่นคง โดยมีตราประทับไว้ว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักคนเหล่านั้นที่เป็นของพระองค์' และ `ให้ทุกคนซึ่งออกพระนามของพระคริสต์ละทิ้งความชั่วช้าเสีย'
- 20** แต่ว่าในบ้านใหญ่หลังหนึ่งๆมิได้มีแต่ภาชนะทองและเงินเท่านั้น แต่มีภาชนะไม้และภาชนะดินด้วย บ้างก็มีเกียรติและบ้างก็ไร้เกียรติ
- 21** เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดชำระตัวให้พ้นจากสิ่งเหล่านี้ เขาก็จะเป็นภาชนะที่มีเกียรติ ซึ่งคัดไว้แล้ว เหมาะที่นายจะใช้ให้เป็นประโยชน์ และถูกเตรียมไว้พร้อมสำหรับการดีทุกอย่าง
- 22** จงหลีกเลี่ยงเสียจากการคาดคะเนของคนหนุ่ม แต่จงใฝ่ในความชอบธรรม ในความเชื่อ ความรัก และสันติสุข ร่วมกับผู้ที่ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์
- 23** จงหลีกเลี่ยงจากปัญหาอันโง่เขลาและไม่เป็นสาระ ด้วยรู้แล้วว่าปัญหาเหล่านั้นก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน
- 24** ฝ่ายผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าต้องไม่เป็นคนที่ชอบการทะเลาะวิวาท แต่ต้องมีใจสุภาพต่อคนทั้งปวง เหมาะที่จะเป็นครูและมีความอดทน
- 25** ด้วยความอ่อนสุภาพจงสอนคนเหล่านั้นที่ต่อสู้กับตัวเอง ถ้าพระเจ้าอาจจะทรงโปรดให้เขากลับใจเสียใหม่มารับความจริง
- 26** และเขาอาจหลุดพ้นปวงของพญามาร ผู้ซึ่งดักจับเขาไว้ให้ทำตามความประสงค์ของมัน

๒ ตั้งใจเข้าข้อนี้ด้วย คือว่าในวันสุดท้ายนั้น จะเกิดเหตุการณ์ลึกลับ

2 เหตุว่าคนจะเป็นคนรักตัวเอง เป็นคนเห็นแก่เงิน เป็นคนอวดตัว เป็นคนจองทอง เป็นคนพูดหมิ่นประมาท เป็นคนไม่เชื่อฟังคำบิดามารดา เป็นคนอกตัญญู เป็นคนไร้ศีลธรรม

3 เป็นคนไม่รักซึ่งกันและกัน เป็นคนไม่ทำตามสัญญา เป็นคนหาความใส่เขา เป็นคนไม่มีสติรู้ใจ เป็นคนดูร้าย เป็นคนซังกะต๋น

4 เป็นคนทรยศ เป็นคนมุกทะลุ เป็นคนหัวสูง เป็นคนรักความสนุกสนานยิ่งกว่ารักพระเจ้า

5 เขามีสภาพทางของพระเจ้าภายนอก แต่ฤทธิ์ของทางนั้นเขาปฏิเสธเสีย คนอย่างนี้ท่านจงผินหน้าหนีจากเขาเสียด้วย

6 เพราะในบรรดาคนเหล่านั้น มีคนที่แอบไปตามบ้าน แล้วนำหญิงที่บาปปัญหาหาด้วยบาปไปเป็นชेलย์ แล้วพากันหลงไหลไปด้วยศัณหาต่างๆ

7 ถึงจะเรียนกันอยู่เสมอ แต่ก็ไม่ได้เรียนรู้อะไรถึงความจริงเลย

8 แล้วยืนเนสกับยัมเบรสได้ต่อต้านโมเสสฉันใด คนเหล่านี้ก็ต่อต้านความจริงฉันนั้น เขาเป็นคนใจทราหม และในเรื่องความเชื่อนั้นเขาใช้ไม่ได้เลย

9 แต่เขาจะก้าวหน้าไปอีกไม่ได้ เพราะความโง่ของเขาจะปรากฏแก่คนทั้งปวง เช่นเดียวกับความโง่ของชายสองคนนั้น

10 แต่ท่านก็ประจักษ์ชัดแล้วซึ่งคำสอน การประพฤติ ความมุ่งหมาย ความเชื่อ ความอดทน ความรัก ความเพียร

11 การถูกข่มเหง การทนทุกข์ยากลำบากของข้าพเจ้า ซึ่งได้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ณ เมืองอันท็อก เมืองอีโคเนียม และเมืองลิสตรา การกดขี่ข่มเหงที่ข้าพเจ้าได้ทนเอา ถึงกระนั้นก็ต้องยกพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้ข้าพเจ้ารอดพ้นจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด

12 แท้จริงทุกคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกกดขี่ข่มเหง

13 แต่คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะชั่วร้ายมากยิ่งขึ้น ทั้งล่อลวงคนอื่น และก็ถูกคนอื่นล่อลวงด้วย

14 แต่ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านเรียนรู้แล้ว และได้เชื่ออย่างมั่นคง ท่านก็รู้ว่าท่านได้เรียนมาจากผู้ใด

15 และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ที่ท่านได้รู้พระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ ซึ่งมีฤทธิ์สอนท่านให้ได้ปัญญาถึงความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์

16 พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในเรื่องความชอบธรรม

17 เพื่อคนของพระเจ้าจะดีรอบคอบ พร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง

บท 4

๒ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้า และพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตาย เมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏและตั้งอาณาจักรของพระองค์ ว่า

2 จงประกาศพระวจนะ ให้เข้มแข็งเต็มที่ที่จะทำการทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส จงว่ากล่าว ห้ามปราม และตักเตือนด้วยความอดทนทุกอย่างและการสั่งสอน

3 เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนอันถูกต้องไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง ตามความปรารถนาของตนเอง

4 และเขาจะบ่ายหูจากความจริง หันไปฟังเรื่องนิยายต่างๆ

5 ฝ่ายท่านจงระวังระไวอยู่ในการทั้งปวง จงอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก จงทำหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และจงกระทำการรับใช้ของท่านให้สำเร็จ

6 เพราะว่าบัดนี้ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นเครื่องบูชาแล้ว และเวลาที่ข้าพเจ้าจะจากไปนั้นก็ใกล้จะถึงแล้ว

7 ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้แข่งขันจนถึงที่สุด ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว

8 ตั้งแต่นั้นไป มงกุฎแห่งความชอบธรรมก็เตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้พิพากษาอันชอบธรรม จะทรงประทานแก่ข้าพเจ้าในวันนั้น และมีใช้แก่ข้าพเจ้าผู้เดียวเท่านั้น แต่จะทรงประทานแก่คนทั้งปวงที่รักการเสด็จมาของพระองค์

9 จงพยายามมาหาข้าพเจ้าโดยเร็ว

- 10 เพราะว่าเดมาสได้หลงรักโลกปัจจุบันนี้เสียแล้ว และได้ทิ้งข้าพเจ้าไปยังเมืองเธสะโลนิกา เครสเซนส์ได้ไปยังแคว้นกาลาเทีย ทิตัสได้ไปยังเมืองดาลมาเทีย
- 11 ลูกคนเดียวเท่านั้นที่อยู่กับข้าพเจ้า จงไปตามมาระโกและพาเขามาด้วย เพราะเขาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าสำหรับการรับใช้
- 12 ข้าพเจ้าได้ส่งทีกัสไปยังเมืองเอเฟซัสแล้ว
- 13 เมื่อท่านมาจงเอาเสื้อคลุมซึ่งข้าพเจ้าได้ฝากไว้กับการπισ์ที่เมืองโตรอัสมาด้วย พร้อมกับหนังสือต่างๆ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือหนังสือที่เขียนบนแผ่นหนัง
- 14 อเล็กซานเดอร์ช่างทองแดงนั้นได้ประทุษร้ายข้าพเจ้าอย่างสาหัส องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบแทนเขาให้สมกับการกระทำของเขา
- 15 ท่านจงระวังเขาให้ดีด้วย เพราะเขาได้คัดค้านถ้อยคำของเราอย่างรุนแรง
- 16 ในการแก้คดีครั้งแรกของข้าพเจ้านั้น ไม่มีใครเข้าข้างข้าพเจ้าสักคนเดียว เขาได้ละทิ้งข้าพเจ้าไปหมด ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า ขอโปรดอย่าให้พวกเขาต้องได้รับโทษเลย
- 17 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทับอยู่กับข้าพเจ้า และได้ทรงประทานกำลังให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงประกาศพระวจนะได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้คนต่างชาติทั้งปวงได้ยิน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรอดพ้นจากปากสิงโตนั้น
- 18 องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากการร้ายทุกอย่าง และจะทรงคุ้มครองข้าพเจ้าไว้จนถึงอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์ สง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน
- 19 ขอฝากความคิดถึงมายังปรีศคากับอาควิลลา และคนในครัวเรือนของโอเนสิโฟรัสด้วย
- 20 เอรีสทัสยังค้างอยู่ที่เมืองโครินธ์ แต่เมื่อข้าพเจ้าจากโตรฟีมัสที่เมืองมิเลทัสนั้น เขายังป่วยอยู่
- 21 ท่านจงพยายามมาให้ถึงก่อนฤดูหนาว ยูบูลัส ปูเดนส์ ลีนัส คลาวเดีย และพี่น้องทั้งหลายฝากความคิดถึงมายังท่านด้วย
- 22 ขอพระเยซูคริสต์เจ้าทรงสถิตอยู่กับจิตวิญญาณของท่าน ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านเถิด เอเมน [จดหมายฉบับที่สองถึงทิโมธี ผู้ได้รับการเจิมให้เป็นศิษยาภิบาลคนแรกแห่งคริสตจักรชาวเอเฟซัส ได้เขียนจากกรุงโรม เมื่อเปาโลถูกพิพากษาต่อหน้าจักรพรรดิเนโรเป็นครั้งที่สอง]

For other languages please go to www.wordproject.org